

Søvndals indlæg, for hr. Villy Søvndal har sjældent holdt et indlæg her i salen, hvor jeg var til stede i hvert fald, uden at fremhæve, at statsministeren var en presset mand. Ifølge hr. Villy Søvndal er jeg blevet stadig mere presset, som tiden er gået.

Nu kan der være en grund til, at hr. Villy Søvndal ikke fandt anledning til at gentage dette i dag. Det kan jo være, at hr. Villy Søvndal har bidraget til at lette presset, for hr. Villy Søvndal har jo meldt sig på vores side i værdidebatten her i løbet af foråret. Så må jeg sige, at jeg efter den forårsoffensiv, som hr. Villy Søvndal satte ind her i år, jo havde forventet en noget mere magtfuld demonstration her ved afslutningsdebatten.

Det er nogen tid siden, at hr. Villy Søvndal annoncerede, at han ville organisere en demonstration ved sommertid – en meget massiv, magtfuld demonstration mod fundamentalister og mørkemænd. Jeg tror, at hr. Villy Søvndal forudså, at han ville kunne samle omkring 100.000 mennesker til sådan en demonstration. Det var jo et udsagn, som hr. Villy Søvndal kom med, da han bad medlemmerne af den antidemokratiske organisation Hizb-ut-Tahrir gå til et sted, som forretningsordenen forhindrer mig i at beskrive nærmere, men jeg måtte forstå på hr. Villy Søvndal, at det er et sted, der ikke er så godt at være. Nu kan det meget vel være, at hr. Villy Søvndal med sin socialistiske baggrund har nærmere kendskab til det sted, end jeg med min liberale baggrund har. Men i hvert tilfælde var de ikke velsete her, og grebet af den eufori, som det skabte, annoncerede hr. Villy Søvndal så denne demonstration mod mørkemænd og fundamentalister.

Da jeg så her ved frokosttid hørte støj uden for Christiansborg, tænkte jeg, at det jo må være hr. Villy Søvndals demonstration, der nu er ved at samle sig her ved afslutningsdebatten. Det ville jo have været naturligt, for det er jo sommertid; ifølge kalenderen starter sommeren den 1. juni, så vilkåret ville jo være opfyldt, for at hr. Villy Søvndal nu kunne organisere sin demonstration. Jeg kiggede ud og så en lille menneskekæde her rundt omkring Christiansborg og måtte jo så konstatere, at det ikke var hr. Villy Søvndals demonstration. Så hr. Villy Søvndals demonstration fusede altså ud, blev et stort plask ligesom det meste af det, oppositionen har foretaget sig her i foråret.

Nu skulle vi så høre, at vi har skåret ned for fode, har udsultet den offentlige sektor. Hvad er kendsgerningen? Kendsgerningen er, at sundhedsområdet er blevet markant styrket under denne regering. De samlede udgifter til sygehusvæsenet er forøget med små 13 mia. kr. siden 2001. Det er en vækst på næsten 25 pct. Antallet af læger og sygeplejersker på sygehuse er forøget med mere end 2.000 siden 2001. Det samlede antal operationer i det danske sundhedsvæsen er steget med mere end 25 pct. fra 2001 til 2007. I alt blev der faktisk foretaget 129.000 flere operationer i 2007 end i 2001. Den gennemsnitlige ventetid på behandling er reduceret med mere end 1 måned. Det er kendsgerningerne. Det er det, som hr. Villy Søvndal og andre har kaldt dramatiske nedskæringer. Det må jeg sige til hr. Villy Søvndal, som jeg har mistænkt for at have ambitioner om at få en betydningsfuld ministerpost i en kommende S-R-SF-regering – og ikke et ondt ord om det. Jeg mener, hr. Villy Søvndal har nu foretaget flere rejser til Norge for at besøge sin partifælle, som er finansminister i Norge. Jeg synes, det ville være en ganske naturlig ting, at i en sådan regering ville hr. Villy Søvndal lægge billet ind på finansministerposten. Jeg tror også, at hr. Villy Søvndal ville blive en udmærket finansminister, men jeg må bare råde hr. Villy Søvndal til så at sætte sig ind i nogle regneregler, nemlig at der er forskel på plus og minus. Når der er bevilget flere penge, når der er kommet flere læger og sygeplejersker, når der er gennemført flere operationer, er det faktisk udtryk for vækst og ikke nedskæring og ikke udsultning. Det tror jeg hører med i håndbogen for finansministre, nemlig at der er forskel på plus og på minus.

Især fru Helle Thorning-Schmidt var meget inde på det frie valg og de private sygehuse. Andre har også været inde på, at regeringen i virkeligheden er ude på at kvæle det offentlige sundhedsvæsen og bare bygge en privat sundhedssektor op. Intet kunne være mere forkert. Sandheden er jo, at de private sygehuse udgør en forsvindende lille del af det samlede sundhedsvæsen, men det, vi har gjort, er noget meget betydningsfuldt for ganske almindelige mennesker i dette land. Vi har nemlig indført et frit valg til sygehuse, som betyder, at almindelige mennesker med ingen eller ikke ret mange penge nu har fået muligheden for at kunne søge ind på et privathospital eller sågar til udlandet og få pengene med, hvis det offentlige sundhedsvæsen ikke kan klare opgaven inden for 1 måned. Se,